

—*— **Dominica de Passione.** —*—

AD MATUTINUM.

Invitator. Hódie si vocem Dómini audiéritis,
* Nolíte obduráre corda vestra.

Psalmus. Veníte. 2.

Hoc Invitat. dicitur usque ad Feriam v. in Cœna Domini, etiam in feriali Officio.

In Psalmo. Hódie si vocem ejus. **omittitur, et repetitur a Choro Invitatorium : deinde sequitur.** Sicut in exacerbatióne.

In fine hujus Psalmi non dicitur Glória Patri. hoc tempore Passionis, nisi in Festis : sed repetitur Invitatorium, ut alias in fine. Quod etiam servatur in Responsoriis ad Matutinum, et in Responsoriis brevibus Horarum, ubi similiter repetitur Responsorium.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Lauream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redemptor orbis
Immolátus vicerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,

Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat ;
Multifórmis proditoris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Pa-
tris

Natus orbis Córditor ;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Córditus præsepia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque ;
Par decus Paráclito :
Uníus, Triníque nomen
Laudet universitas.

Amen.

Versiculi de tempore
Passionis, ut in Psalterio.

In I. Nocturno.

Incipit liber Jeremiæ
Prophætæ.

Lectio j.

Cap. j.

Erba Jeremiæ filii
Helciæ, de sacerdotibus, qui fuerunt in Anathoth, in terra Benjamin. Quod factum est verbum Domini ad eum in diebus Josiæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diebus Joakim filii Josiæ regis Juda, usque ad consumptionem undécimi anni Sedeciæ filii Josiæ regis Juda, usque ad transmigrationem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Priusquam te formarem in útero, novi te: et antequam exires de vulva, sanctificavi te, et Prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi, A a a, Domine Deus: ecce nescio loqui, quia puer ego sum.

R. Isti sunt dies, quos observare debétis temporibus suis: * Quartadécima die ad vésperum Pascha Domini est: et in quinta décima solemnitatem celebrábitis altissimo

Domino. **V.** Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel, et dices ad eos. — Quartadécima.

Hoc Responsorium non dicitur infra Hebdomadam.

Lectio ij.

ET dixit Dominus ad me: Noli dicere: Puer sum: quoniam ad omnia, quæ mittam te, ibis: et universa, quæcumque mandávero tibi, loqueris. Ne timeas a facie eorum: quia tecum ego sum, ut eruam te, dicit Dominus. Et misit Dominus manum suam, et tetigit os meum: et dixit Dominus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te hodie super Gentes, et super regna, ut evellas, et destruas, et disperdas, et dissipes, et ædifices, et plantes. Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Quid tu vides Jeremiá? Et dixi: Virgam vigilántem ego video. Et dixit Dominus ad me: Bene vidisti, quia vigilabo ego super verbo meo, ut faciam illud. Et factum est verbum Domini secundo ad me, dicens:

Quid tu vides? Et dixi: Ollam succensam ego video, et faciem ejus a facie Aquilonis.

R. Multiplicati sunt qui tribulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: * Exsurge Domine, salvum me fac Deus meus. **V.** Nequando dicat inimicus meus, Prævalui adversus eum. — Exsurge Domine.

Lectio iij.

ET dixit Dominus ad me: Ab Aquilone pandetur malum super omnes habitatores terræ. Quia ecce ego convocabo omnes cogitationes regnorum Aquilonis, ait Dominus: et venient, et ponent unusquisque solium suum in introitu portarum Jerúsalem, et super omnes muros ejus in circúitu, et super universas urbes Juda. Et loquar júdicia mea cum eis super omnem malitiam eorum, qui dereliquerunt me, et libaverunt diis alienis, et adoraverunt opus manuum suarum. Tu ergo accinge lumbos tuos, et surge, et loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi. Ne formides a facie eorum: nec enim timere te faciam vultum eorum.

Ego quippe dedi te hodie in civitatem munitam, et in columnam ferream, et in murum æreum, super omnem terram, regibus Juda, principibus ejus, et sacerdotibus, et populo terræ. Et bellabunt adversum te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dominus, ut liberem te.

R. Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * Respice, et exaudi me, Domine Deus meus. **V.** Qui tribulant me, exultábunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua sperabo. — Respice. Usquequo.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Serm. ix. de Quadrag.

Lectio ib.

IN omnibus, dilectissimi, solemnitatibus christianis, non ignoramus Paschale sacramentum esse præcipuum: cui condigne et congrue suscipiéndò, totius quidem nos temporis instituta reformant: sed devotionem nostram præsentem vel maxime dies exigunt, quos illi sublimissimo divinæ miseri-

córdiae sacraménto scimus esse contíguos. In quibus mérito a sanctis Apóstolis per doctrinam Spíritus sancti majóra sunt ordináta jejúnia : ut per comúnne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait : Si compátimur, et conglorificábitur. Certa atque secúra est exspectátio promissæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínice passiónis.

R. Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. **V.** Tu autem Dómine ne elongáveris auxiliú tuum a me : ad defénsiónem meam aspice. — Quóniam.

Lectio v.

Nemo est, dilectíssimi, cui per conditióem témporis societas hujus glóriæ denegétur, tamquam tranqúillitas pacis vácuata sit occasiône virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens : Omnes qui pie volunt vívere in Christo, persecutióem patiéntur : et ideo nunquam deest tribulátio persecutiónis, si nunquam desit observán-

tia pietátis. Dóminus enim in exhortatióibus suis dicit : Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus, hanc vocem non solum ad discipulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclésiám pertinére, quæ salutáre suum in his qui áderant, universáliter audiébat.

R. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. **V.** Salva me ex ore leónis, et a cór nibus unicórniúm humilitátem meam. — Quóniam.

Lectio vi.

Sicut ergo totíus est corpóris pie vívere, ita totíus est témporis crucem ferre : quæ mérito ferri unicuíque suadétur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerábitur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis : et plus plerúmque periculi est in insidiatóre occulto, quam in hoste manifestó. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hu-

juseruditus, pie veracítérque dicébat : Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus corpóris atque supplicíis ánima fidélis impétitur, verum étiam, salva incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cum caro concupiscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem; præsidio crucis Christi mens ratió nális instrúitur : nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit; quóniam conti-néntiæ clavis, et Dei timóre transfigítur.

R. In próximo est tribulátio mea Dómine, et non est qui ádjuvet : ut fódiant manus meas et pedes meos : libera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. **V.** Erue a frámea Deus ánimam meam, et de manu canis únicam meam. — Ut enárrem. **In próximo.**

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélij secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. viij. f

In illo témpore : Dicebat Jesus turbis Judæórum : Quis ex vobis

árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia xvij. in Evangel.

Ensáte, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, et dicébat : Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccátorem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccátóres justificáre. Sed terribile est valde, quod súbditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit : proptérea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, et audire verba ejus non potest quisquis ex illo non est : intéroget se unusquisque, si verba Dei in aure cordis percipit; et intélliget unde sit. Cœléstem pátriam desideráre Veritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appéttere, própria largíri.

R. Tota die contristátus ingrediébar Dómine : quó-

niam ánima mea compléta est illusióibus : * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. *R.* Amíci mei et próximi mei advérsu me appropinquavérunt et stetérunt : et qui juxta me erant, de longe stetérunt. — Et vim.

Lectio viij.

PEnset ergo apud se unusquisque vestrum, si hæc vox Dei in cordisejus aure conváluit, et quia jam ex Deo sit, agnóscit. Nam sunt nonnulli, qui præcépta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt nonnulli, qui hæc quidem córporis aure percípunt, sed nullo ea mentis desidério complectúntur. Et sunt nonnulli, qui libénter verba Dei suscípunt, ita ut étiam in flétibus compungántur, sed post lacrymárum tempus ad iniquitatem rédeunt. Hi profécto verba Dei non áudiunt, qui hæc exercére in ópere contémnunt. Vitam ergo vestram, fratres caríssimi, ante mentis óculos revocáte, et alta consideratióne pertiméscite hoc quod ex ore Veritátis sonat : Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

R. Ne avértas faciém tuam a púero tuo Dómine : * Quóniam tríbulo, velóci ter exáudi me. *R.* Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : propter inimicos meos éripe me. — Quóniam.

Lectio ix.

SED hoc quod de réprobis Veritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi iniquis suis opéribus osténdunt : nam séquitur : Respondérunt igitur Judæi, et dixérunt ei : Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Accépta autem tanta contumélia, quid Dóminus respóndeat, audiámus : Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Quia enim Samaritánus interpretátur custos : et ipse veráciter custos est, de quo Psalmísta ait : Nisi Dóminus custodierit civitátem, in vanum vígilant qui custódiunt eam : et cui per Isaiám dicitur : Custos quid de nocte? custos quid de nocte? respóndere nóluit Dóminus : Samaritánus non sum; sed, Ego dæmónium non hábeo. Duo quippe ei illáta

fuérunt : unum negávit, áliud tacéndo consénsit.

R. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incésit in me. *R.* Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum : et Angelus Dómini persequens eos. — Et omnis. Quis.

AD LAUDES.

Añæ. i. Vide Dómine * afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimicus meus.

Ps. Miserére. cum reliquis ut supra. 189.

2. In tribulatióne * invocávi Dóminum, et exaudivit me in latitúdine.

3. Judicásti Dómine * causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

4. Pópule meus * quid feci tibi, aut quid moléstus fui? respónde mihi.

5. Numquid rédditur * pro bono malum, quia foderunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum. Hebr. ix. c

FRatres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per am-

plius et perfectius tabernaculum non manu factum, id est, non hujus creatiõnis : neque per sanguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sanguinem introivit semel in Sancta, ætérna redemptiõne invénta.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit, Tempus implens córporis, Sponte líbera Redemptor Passiõni déditus, Agnus in Crucis levátur Immolándus stípíte. Felle potus ecce languet, Spina, clavi, lancea Mite corpus perforárun, Unda manat, et cruor : Terra, pontus, astra, mundus, Quo lavántur flúmine. Crux fidélis, inter omnes Arbor una nóbilis : Silva talem nulla profert Fronde, flore, gérmine : Dulce ferrum, dulce lignum, Dulce pondus sústinent. Flecte ramos arbor alta, Tensa laxa viscera, Et rigor lentéscat ille, Quem dedit natívitas ; Et supérni membra Regis Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam;
Atque portum præpara-
re
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor per-
unxit,

Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas.

Amen.

℣. Eripe me de inimicis
meis Deus meus. ℞. Et ab
insurgentibus in me libe-
ra me.

Ad Bened. Añā. Dicebat
Jesus * turbis Judæorum,
et principibus sacerdotum:
Qui ex Deo est, verba
Dei audit: propterea
vos non auditis, quia ex
Deo non estis.

Oratio.

Quæsumus omnipotens
Deus, familiam tuam
propitius respice: ut te lar-
giēte, regatur in corpore;
et te servante, custodiatur
in mente. Per Dominum
nostrum.

AD PRIMAM.

Añā. Ego dæmonium *
non habeo, sed honorifico
Patrem meum, dicit Dó-
minus.

℞. br. Christe Fili Dei vi-
vi, * Miserere nobis. Chri-
ste. ℣. Qui sedes ad dex-
teram Patris. Miserere
nobis. **Repetitur.** Christe
Fili Dei vivi, miserere
nobis.

℣. Exsurge Christe, ad-
juva nos. ℞. Et libera nos
propter nomen tuum.

Reliqua ut in Psalt. 32.
Ad Absolutionem Capi-
tuli, Lectio brevis. Fáciem
meam. ut in Psalterio. 35.
Et dicitur in Dominica, et
Feriis usque ad Feriam v.
in Cœna Domini exclusi-
ve.

AD TERTIAM.

Añā. Ego glóriam meam *
non quæro: est qui quæ-
rat, et júdicet.

Capitul. Fratres, Chri-
stus. ut supra. 267.

℞. br. Erue a fræmea,
* Deus animam meam.
Erue. ℣. Et de manu can-
is unicam meam. Deus
animam. Erue.

℣. De ore leónis libera
me Dómine. ℞. Et a cór-
nibus unicórnium humili-
tatem meam.

AD SEXTAM.

Añā. Amen amen dico
vobis: * si quis sermónem
meum serváverit, mortem
non gustábit in ætér-
num.

Capitulum. Hebr. ix. d

SI enim sanguis hircó-
rum, et taurórum, et
cinis vitulæ aspérsus in-
quinátos sanctificat ad
emundatióem carnis:
quanto magis sanguis
Christi, qui per Spíritum
sanctum semetípsum ób-
tulit immaculátum Deo,
emundábit consciéntiam
nostram ab opéribus mórtuis,
ad serviéndum Deo
vivénti?

℞. br. De ore leónis,
* Libera me Dómine. De
ore. ℣. Et a córnis uni-
córniū humiliatém me-
am. Libera. De ore.

℣. Ne perdas cum ím-
piis Deus animam meam.
℞. Et cum viris sánguini-
um vitam meam.

AD NONAM.

Añā. Tulérunt lápides *
Judæi ut jácerent in eum:
Jesus autem abscondit se,
et exívit de templo.

Capitulum. Hebr. ix. d

ET ideo novi Testa-
ménti mediátor est:
ut morte intercedente,
in redemptiōem earum
prævaricatiōnum, quæ
erant sub prióri Testa-
ménto, repromissionem
accipiant, qui vocati sunt
ætérnæ hereditátis, in

Christo Jesu Dómino no-
stro.

℞. br. Ne perdas cum
ímpiis, * Deus animam
meam. Ne perdas. ℣. Et
cum viris sánguiniū vi-
tam meam. Deus animam
meam. Ne perdas.

℣. Eripe me Dómine ab
hómīne malo. ℞. A viro
iníquo eripe me.

AD VESPERAS.

Añā et Psalmi de Domi-
nica. 147.

Capitulum. Hebr. ix. c

 Ratres, Christus as-
sistens Póntifex
futurórum bonó-
rum, per ámplius et perféctius
tabernáculum non
manu factum, id est, non
hujus creatiōnis: neque
per sánguinem hircórum,
aut vitulórum, sed per
próprium sánguinem in-
troívit semel in Sancta,
ætérna redemptiōe in-
vénta.

Hymnus. Vexilla Regis.
ut infra. 272.

℣. Eripe me Dómine ab
hómīne malo. ℞. A viro
iníquo eripe me.

Ad Magnif. Añā. Abra-
ham pater vester * exsul-
távit ut vidéret diem
meum: vidit, et gavísus
est.

Hymni, *℞℞.* et *℞℞.* br. supradicta dicuntur etiam in Dominica Palmarum, et in feriali Officio usque ad Feriam iv. majoris Hebdomadæ.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunct.

FERIA SECUNDA.

Invitat. et Hymn. ut supra in Domin. Passionis. 261.

Añæ et Psalmi hujus Feriali. 54. *℞.* Erue a fræmea. ut ibidem tempore Passionis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio j. Cap. vij. e

IN illo tempore : Miserunt principes et Pharisei ministros, ut apprehenderent Jesum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. xxxj. in Joannem, circa medium.

Quomodo apprehenderent adhuc nolentem? Quia ergo non poterant apprehendere nolentem, missi sunt ut audirent docentem. Quid docentem? Dicit ergo Jesus : Adhuc modicum tempus vobiscum sum. Quod modo vultis facere, facturi estis; sed non mo-

do, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc modicum tempus vobiscum sum, et tunc vado ad eum qui me misit. Implere debeo dispensationem meam, et sic pervenire ad passionem meam.

℞. Deus meus eripe me de manu peccatoris : et de manu contra legem agentis, et iniqui : * Quoniam tu es patientia mea.

℞. Deus meus ne elongeris a me : Deus meus in auxilium meum respice. — Quoniam.

Lectio ij.

Quæretis me, et non inveniatis, et ubi sum ego, vos non potestis venire. Hic jam resurrectionem suam prædixit : noluerunt enim agnoscere præsentem, et postea quæsierunt, cum viderent in eum multitudinem jam credentem. Magna enim signa facta sunt etiam cum Dominus resurrexit, et ascendit in cælum. Tunc per discipulos facta sunt magna : sed ille per illos, qui et per seipsum : ipse quippe illis dixerat : Sine me nihil potestis facere. Quando claudus ille, qui sedebat ad portam, ad

vocem Petri surrexit, et suis pedibus ambulavit, ita ut homines mirarentur, sic eos allocutus est Petrus, quia non in sua potestate ista fecit, sed in virtute illius, quem ipsi occiderunt. Multi compuncti dixerunt, Quid faciemus?

℞. Qui custodiabant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes : Deus dereliquit eum, * Persequimini et comprehendite eum : quia non est qui liberet eum : Deus meus ne elongeris a me : Deus meus in adjutorium meum intende. *℞.* Omnes inimici mei adversum me cogitabant mala mihi : verbum iniquum mandaverunt adversum me, dicentes. — Persequimini.

Lectio iij.

Viderunt enim se ingenti crimine impietatis astrictos, quando illum occiderunt, quem venerari et adorare debuissent : et hoc putabant esse inexpiable. Magnum enim facinus erat, cujus consideratio illos faceret desperare : sed non debent desperare, pro quibus in cruce pendens Dominus est dignatus orare. Dixerat enim : Pater igno-

sce illis, quia nesciunt quid faciunt. Videbat quosdam suos inter multos alienos : illis jam petebat veniam, a quibus adhuc accipiebat injuriam. Non enim attendebat quod ab ipsis moriebatur, sed quia pro ipsis moriebatur.

℞. Pacifice loquebantur mihi inimici mei, et in ira molesti erant mihi : * Vidisti Domine, ne sis leas, ne discedas a me. *℞.* Ego autem cum mihi molesti essent, induēbam me cilicio, et humiliabam in jejuniō animam meam. — Vidisti Domine. Pacifice.

AD LAUDES.

Añæ et Psalmi de Psalterio. 67.

Capitulum. Jerem. xj. d

Venite, mittamus lignum in panem ejus, et eradamus eum de terra viventium, et nomen ejus non memoretur amplius.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perlegit, Tempus implens corporis, Sponte libera Redemptor Passioni deditus, Agnus in Crucis levatur Immolandus stipite. Felle potus ecce languet, Spina, clavi, lancea